

Felelős szerkesztő: HALASZ IMRE. Szerkesztőségi iroda: Franklin-Társulat épületében (egyetem-utca 4).

ESTI KIADÁS. KÖZÉRDÉK POLITIKAI NAPILAP.

Budapest, hétfő, április 5. Kiadó-tulajdonos: HALASZ IMRE. Kiadó-hivatal: Franklin-Társulat épületében (egyetem-utca 4).

KÖZÉRDÉK előfizetési ára: Egy óra 1 frt 80 kr. Negyedévre 5 " " " " Félévre 10 " " " " Egy évre 20 " " " "

Megrendelések postautalvánnyal leg-kezebben eszközölhetők. Kérjük tisztelt előfizetőinket, sziveskedjenek az előfizetési összeget mihamarabb beküldeni, hogy a pontos szeptemberig meg ne neheztessék s a nyomtatandó példányok száma iránt tájékozva legyünk.

Az előfizetési pénzek a „KÖZÉRDÉK” kiadó-hivatalához. Budapest, egyetem-utca 4. szám (Franklin-társulat épületében) intézendők.

Könyvadásoknak szaladék nem adatik. A „Közérdek” kiadó-hivatala, Budapest, egyetem-utca 4. sz.

Budapest, április 5.

A kormánytagjai tegnap délelőtt minisztertanácsra gyűltek össze: a miniszterelnöki palotában. A minisztertanács délután fél háromig tartott. Adminisztratív ügyek, az országgyűlési ügyrend, a szerb congressusi laboratorum kérdése és több katonai tárgy képezte a tanácskozás tárgyait.

A szabadelvű párt tegnap esti értekezletén a kereskedelmi miniszter által benyújtott kereskedelmi kódex előzetes tárgyalására kiküldendő 12 tagú bizottságba a párt részéről a következők jelölték ki: Wahrmann Mór, Gorove István, Falk Miksa, gr. Zichy József, Moritz Pál, Maday Sándor, Simonyi Ernő, gr. Lónyay Mihály, Szilágyi József, Helfy Ignác, Feszti Imre, Horváth Sándor, Hodossy Imre, Harányi Frigyes, Szramm Lipót.

Az előfizetési pénzek a „KÖZÉRDÉK” kiadó-hivatalához. Budapest, egyetem-utca 4. szám (Franklin-társulat épületében) intézendők.

Kérjük tisztelt előfizetőinket, sziveskedjenek az előfizetési összeget mihamarabb beküldeni, hogy a pontos szeptemberig meg ne neheztessék s a nyomtatandó példányok száma iránt tájékozva legyünk.

Az előfizetési pénzek a „KÖZÉRDÉK” kiadó-hivatalához. Budapest, egyetem-utca 4. szám (Franklin-társulat épületében) intézendők.

Kérjük tisztelt előfizetőinket, sziveskedjenek az előfizetési összeget mihamarabb beküldeni, hogy a pontos szeptemberig meg ne neheztessék s a nyomtatandó példányok száma iránt tájékozva legyünk.

Az előfizetési pénzek a „KÖZÉRDÉK” kiadó-hivatalához. Budapest, egyetem-utca 4. szám (Franklin-társulat épületében) intézendők.

Kérjük tisztelt előfizetőinket, sziveskedjenek az előfizetési összeget mihamarabb beküldeni, hogy a pontos szeptemberig meg ne neheztessék s a nyomtatandó példányok száma iránt tájékozva legyünk.

Az előfizetési pénzek a „KÖZÉRDÉK” kiadó-hivatalához. Budapest, egyetem-utca 4. szám (Franklin-társulat épületében) intézendők.

Kérjük tisztelt előfizetőinket, sziveskedjenek az előfizetési összeget mihamarabb beküldeni, hogy a pontos szeptemberig meg ne neheztessék s a nyomtatandó példányok száma iránt tájékozva legyünk.

Az előfizetési pénzek a „KÖZÉRDÉK” kiadó-hivatalához. Budapest, egyetem-utca 4. szám (Franklin-társulat épületében) intézendők.

ből egyszerűen csak azon polgári kötelességet teljesítettem melylyel, mert az a mult év illető szakában létezett körülmények között kizárólag reám nehezedett, a hazának tartoztam. Igyekeztem e kötelességet legjobb tehetségem szerint teljesíteni, mily sikerrel? köz tudomásra van; igyekeztemnek mily eredményes lesz? attól függ, hogy miképp használták fel a kormány és nemzet által hazánk közügyeinek rendezésére az idő, melynek megnyerése: törekvésimnek főcélja, s fájdalom! egyedüli eredmény volt.

Képviselőjelöltek. A jobboldali ellenzék, mint halljuk abaujmege-kassai kerületében Csáky Gyula grófot, sáros-megyegirálti kerületében pedig Bánó József ellen Desseffy Kálmán magyarországi földbirtokost szándékozik fölléptetni. A szabadelvű párt részéről Orosházi Károlyi Tibor gr. jelöltséget emlegetik. Aranyosok egyik képviselőjelöltje Nagj János.

A közös hadügyminiszter, mint bécsi hírek már régebben jelezték, a katonaság élemezésének javítása végett újabb pénzkövetelésekkel szándékozik a jövő delegátok elé lépni. A „Militär Zeitung” erre vonatkozólag oly versőt közöl, mely az eddig ismeretes adatoktól különbözik. Eddig az hírlett, hogy a hadügyminiszter az egyes katonákra eső adagoknak a mértékét szerinti meghatározása alkalmából azokat a netaláni törvényekkel nagyobbítani, s az ebből erőt fölléptet az ordinariumban leszámitani szándékozik. A „Militär-Zeitung” ezt megerősíti, de hozzátéve, hogy „ezenkívül” a hadügyminiszter még minden egyes katonán utáni két krajczárt fog kérni az élelem és az élelmezés javítására végett. A katonai pal meggyézi, hogy Koller b. ezuttal igen magas összeget fog követelni, s elhatározta, hogy ennek megiszavásából tárazakérdést csinál.

A „P. Napló” ápril 3-ki számában azon hírt közli, hogy a törvényeszek számanak leszámitása tárgyában tartott bizottsági tanácskozásra a képviselői körökben Pauler, Horváth L. T. Leszky J., Paczoly J., Szilágyi D. és Eötvös Károly hivattak meg. Ápril 3-ki esti lapjában azonban már ön-maga olyképp czérolta meg saját hírt a „Napló”, hogy a nevezett képviselőknik kívül többen is meghívtak. Bennünk pedig arról értesítünk, hogy többen, névszerint Hodossy, Horváth Sándor, Matuk és Steiger képviselők is meghívtak, míg Eötvös Károly nem hívatott meg az értekezletre.

A földadó szabályozási munkálatok fogantatására végett szervezendő állomások beállítására vonatkozó pályázati hirdetést a vasárnapi hírv. lap közli. E hirdetést egész terjedelmében holnapi lapunkban adjuk.

Bécs, április 4. (Ered. levél.) Utólag megtudhatni diplomatiai forrásokból, hogy Radowitz pétervári küldetésre, mely annak idejében anyai beszéd tárgyát képezte, Ferenc József ő felsége velencei útjával összefüggésben áll. A német diplomatának feladata volt a czárt azon gondolatra hozni, hogy Ferenc József császár utazását a

— Elflejték miiben egyeztünk meg? — szölte hidegen. — Egyszer? mi fellelő egyezkedés? — Igen. Midőn a nyugalom helyre állt Párisban, abban állapotunk meg, hogy hirtelenkint frakont fogok leróni tartozásomból. Addig míg azt megadom, nincs joga többet követelni!

— Fortinné rózsavöröre gyuladt arccal felegyenesedett. — Akkor, vágott szavába, akkor azt hittem, hogy szegény munkásnével, szegény de becsületes leánnyal van dolgom . . . Lucienne kisasszony figyelemre sem méltatta a sértést.

— Nincsen anyni péntem, a mennyit követel . . . szölte nyugodtan. — Fenét! hát menj és kérj azoktól kik hintódat fizetik, haszontalan dög! Azoktól kérj, kik toltetteidre fizetik s házamat hirbe hozzák miattad, te ringyó . . .

A fiatal leány még mindig ugyanazon nyugalommal, felelet helyett kinyújtja kezét a kulcstartó felé. De Fortin uram gúnyosan megfogja karját.

— Ah! nem úgy meg az. Ha nincs pénz, nincs kules. Ha szállást nem fizethet az ember, hát kűnn hál, kedves czielem! Maxence éppen akkor reggel vette fel havi pénzét, s e szavak hallatára, ugy szölván, reszketni érzé zsebében a szép kétszáz frankot.

A percz sugallatának engedve, egyszerre kinyitja az iroda ajtaját, és százötven frankot az asztalra dobva: — Itt van pénzetek nyomorultak! kiáltá, és rögtön visszavonult.

— Nos! felelé. Nem fizetek. Nem adtam-e épen most negyven frankot? 30-at szobámért és tízet törlesztésképen? — Nem kell a tíz frankja. — Tehát mi kell? — Az egész: a százötven frank, melylyel még tartozik nekem.

Lucienne kisasszony igen nyugodt volt. — Nos! felelé. Nem fizetek. Nem adtam-e épen most negyven frankot? 30-at szobámért és tízet törlesztésképen? — Nem kell a tíz frankja. — Tehát mi kell? — Az egész: a százötven frank, melylyel még tartozik nekem.

Lucienne kisasszony igen nyugodt volt. — Nos! felelé. Nem fizetek. Nem adtam-e épen most negyven frankot? 30-at szobámért és tízet törlesztésképen? — Nem kell a tíz frankja. — Tehát mi kell? — Az egész: a százötven frank, melylyel még tartozik nekem.

Lucienne kisasszony igen nyugodt volt. — Nos! felelé. Nem fizetek. Nem adtam-e épen most negyven frankot? 30-at szobámért és tízet törlesztésképen? — Nem kell a tíz frankja. — Tehát mi kell? — Az egész: a százötven frank, melylyel még tartozik nekem.

Lucienne kisasszony igen nyugodt volt. — Nos! felelé. Nem fizetek. Nem adtam-e épen most negyven frankot? 30-at szobámért és tízet törlesztésképen? — Nem kell a tíz frankja. — Tehát mi kell? — Az egész: a százötven frank, melylyel még tartozik nekem.

Lucienne kisasszony igen nyugodt volt. — Nos! felelé. Nem fizetek. Nem adtam-e épen most negyven frankot? 30-at szobámért és tízet törlesztésképen? — Nem kell a tíz frankja. — Tehát mi kell? — Az egész: a százötven frank, melylyel még tartozik nekem.

Lucienne kisasszony igen nyugodt volt. — Nos! felelé. Nem fizetek. Nem adtam-e épen most negyven frankot? 30-at szobámért és tízet törlesztésképen? — Nem kell a tíz frankja. — Tehát mi kell? — Az egész: a százötven frank, melylyel még tartozik nekem.

Lucienne kisasszony igen nyugodt volt. — Nos! felelé. Nem fizetek. Nem adtam-e épen most negyven frankot? 30-at szobámért és tízet törlesztésképen? — Nem kell a tíz frankja. — Tehát mi kell? — Az egész: a százötven frank, melylyel még tartozik nekem.

Lucienne kisasszony igen nyugodt volt. — Nos! felelé. Nem fizetek. Nem adtam-e épen most negyven frankot? 30-at szobámért és tízet törlesztésképen? — Nem kell a tíz frankja. — Tehát mi kell? — Az egész: a százötven frank, melylyel még tartozik nekem.

császármonól San Remóban teendő látogatásra, sőt az osztrák császárral való direct találkozára használja fel. Ezzel Radowitz a két baráti viszonyban álló uralkodónak a német egyházi politika iránti érdekét akarta felkeltetni. De Sándor ezár ismeretl. n. okokból el nem fogadta a tervet. Nem áll egy bécsi pal azon híre, hogy a bécsi, német követ Andrassy gróf által ő felségét arra akarta bírni, hogy a pápánál közbenjáróul lépjen fel annak kieszközlése végett, hogy a pápa ne támadja meg a német törvényhozást, — s nem áll, hogy a német követnek e czédból tett lépési adak volna okot a velencei utazásra.

Ö Felsége utazása. I. Trieszt.

Trieszt, április 3. (Ered. levél.) A Predil Laak harca még mindig foglalkoztatja a közvéleményt. Az uralkodótól kapott rendreutalás nem volt elégséges arra, hogy megnyugtassa a kedélyeket itt. Egy másik trieszti lap, a „Cittadino” határozatlan kimondja, hogy „ha Trieszt ünneppelökkel és pompával fogadjá is az állam legfőbb feje”: azért nem akarja, hogy ne lássák meg bajait, s reméli, hogy a császári látogatásból származhatik valami jó.” Szinte így ír az „Operaio” is. Hogy az urak hasznot remélnék az uralkodó titlétből: az csupán kereskedői élelmességet jelent; hogy azonban két vasutonál érdekelttség hazának küzdelmét odavisi hódolatul a trón elé: az már furcsa dolog. Nálunk még sem esik olyan.

A sok ünneppélyes fogadtatás egyebiránt az uralkodó szeméi előtt nem szolgál lepel gyantánál. Itteni körökben beszélik, hogy ő felsége maga nagy sajnálkozásait fejezte ki azon tény felett, mely a kikötőben levő hajók számára oly tetemes apadás-sámet Trieszt hanyatlását. Sőt midőn a „Navale Adriatico” igazgató tanácsa részéről dr. Rabl a társaság sajnálkozásait fejezte ki, miszerint a társaság jelen helyzete nem engedi meg a császár olyan fogadtatását, a mely a társaság loyális érzelmeinek mértékével arányban állna, ő felsége nevetve jegyzé meg: „Hát azt hiszik e önök, hogy ily dolgokra oly nagy súlyt fektetnek én?”

A városi régiség-múzeum és Economo gözmalmának meglátogatása után (mely utóbbiban ő felsége mind a négy emeletet összejártá, minden helyet megvizsgált) este volt az ebéd, a mely mellett a Kuhn báró ezred kara játszott. Jelen voltak a főhercegek és Württemberg hercegen kívül az osztrák miniszterek, b. Kuhn, gr. Szapary Géza, Mazurancs bán, a Lloyd, kereskedelmi kamara, törvényeszek, hatóságok elnökei, katonai és polgári méltóságok.

Este a kivilágítás volt. 7 órákor már az egész kivilágítás javában állott. Kétség

— Elfejték miiben egyeztünk meg? — szölte hidegen. — Egyszer? mi fellelő egyezkedés? — Igen. Midőn a nyugalom helyre állt Párisban, abban állapotunk meg, hogy hirtelenkint frakont fogok leróni tartozásomból. Addig míg azt megadom, nincs joga többet követelni!

— Fortinné rózsavöröre gyuladt arccal felegyenesedett. — Akkor, vágott szavába, akkor azt hittem, hogy szegény munkásnével, szegény de becsületes leánnyal van dolgom . . . Lucienne kisasszony figyelemre sem méltatta a sértést.

— Nincsen anyni péntem, a mennyit követel . . . szölte nyugodtan. — Fenét! hát menj és kérj azoktól kik hintódat fizetik, haszontalan dög! Azoktól kérj, kik toltetteidre fizetik s házamat hirbe hozzák miattad, te ringyó . . .

A fiatal leány még mindig ugyanazon nyugalommal, felelet helyett kinyújtja kezét a kulcstartó felé. De Fortin uram gúnyosan megfogja karját.

— Ah! nem úgy meg az. Ha nincs pénz, nincs kules. Ha szállást nem fizethet az ember, hát kűnn hál, kedves czielem! Maxence éppen akkor reggel vette fel havi pénzét, s e szavak hallatára, ugy szölván, reszketni érzé zsebében a szép kétszáz frankot.

A percz sugallatának engedve, egyszerre kinyitja az iroda ajtaját, és százötven frankot az asztalra dobva: — Itt van pénzetek nyomorultak! kiáltá, és rögtön visszavonult.

— Nos! felelé. Nem fizetek. Nem adtam-e épen most negyven frankot? 30-at szobámért és tízet törlesztésképen? — Nem kell a tíz frankja. — Tehát mi kell? — Az egész: a százötven frank, melylyel még tartozik nekem.

Lucienne kisasszony igen nyugodt volt. — Nos! felelé. Nem fizetek. Nem adtam-e épen most negyven frankot? 30-at szobámért és tízet törlesztésképen? — Nem kell a tíz frankja. — Tehát mi kell? — Az egész: a százötven frank, melylyel még tartozik nekem.

Lucienne kisasszony igen nyugodt volt. — Nos! felelé. Nem fizetek. Nem adtam-e épen most negyven frankot? 30-at szobámért és tízet törlesztésképen? — Nem kell a tíz frankja. — Tehát mi kell? — Az egész: a százötven frank, melylyel még tartozik nekem.

Lucienne kisasszony igen nyugodt volt. — Nos! felelé. Nem fizetek. Nem adtam-e épen most negyven frankot? 30-at szobámért és tízet törlesztésképen? — Nem kell a tíz frankja. — Tehát mi kell? — Az egész: a százötven frank, melylyel még tartozik nekem.

Lucienne kisasszony igen nyugodt volt. — Nos! felelé. Nem fizetek. Nem adtam-e épen most negyven frankot? 30-at szobámért és tízet törlesztésképen? — Nem kell a tíz frankja. — Tehát mi kell? — Az egész: a százötven frank, melylyel még tartozik nekem.

Lucienne kisasszony igen nyugodt volt. — Nos! felelé. Nem fizetek. Nem adtam-e épen most negyven frankot? 30-at szobámért és tízet törlesztésképen? — Nem kell a tíz frankja. — Tehát mi kell? — Az egész: a százötven frank, melylyel még tartozik nekem.

Lucienne kisasszony igen nyugodt volt. — Nos! felelé. Nem fizetek. Nem adtam-e épen most negyven frankot? 30-at szobámért és tízet törlesztésképen? — Nem kell a tíz frankja. — Tehát mi kell? — Az egész: a százötven frank, melylyel még tartozik nekem.

Lucienne kisasszony igen nyugodt volt. — Nos! felelé. Nem fizetek. Nem adtam-e épen most negyven frankot? 30-at szobámért és tízet törlesztésképen? — Nem kell a tíz frankja. — Tehát mi kell? — Az egész: a százötven frank, melylyel még tartozik nekem.

Lucienne kisasszony igen nyugodt volt. — Nos! felelé. Nem fizetek. Nem adtam-e épen most negyven frankot? 30-at szobámért és tízet törlesztésképen? — Nem kell a tíz frankja. — Tehát mi kell? — Az egész: a százötven frank, melylyel még tartozik nekem.

Lucienne kisasszony igen nyugodt volt. — Nos! felelé. Nem fizetek. Nem adtam-e épen most negyven frankot? 30-at szobámért és tízet törlesztésképen? — Nem kell a tíz frankja. — Tehát mi kell? — Az egész: a százötven frank, melylyel még tartozik nekem.

Lucienne kisasszony igen nyugodt volt. — Nos! felelé. Nem fizetek. Nem adtam-e épen most negyven frankot? 30-at szobámért és tízet törlesztésképen? — Nem kell a tíz frankja. — Tehát mi kell? — Az egész: a százötven frank, melylyel még tartozik nekem.

kívül a népkertben, a császári termek előtt felléltott gázfontaine volt a legszebb, a melyből meglepő hasonlósággal lobogott a láng. A gázfontaine hátterében a hatóság épületen egy nagy korona volt: Evviva Francesco Giuseppe I. felirással. A régi VI. Károly császár szobra, a nagy gáz-kandelaber száiz és száiz lánngal igen gyönyörű látványt adtak. Egy szintén a trieszti, épüloben levő városi ház kivilágítása, valamint a Schiller kaszinó helyiségei a leggyönyörűbb fényben égtek. Ez utóbbin azon felirat volt: Viribus unitis. Elhez járult még a Diana gőzsiroló jövő elektikus fény, a mely azonban nem volt elég erős. Az osztrák magyar Lloyd palotája egy tüzecsoportot állított elő, a mely korona, lobogó és hajót mutatott fehér és piros színekkel; a görög templom egy óriás keresztet volt díszítve, mely melyen vissza tükrözött az Adrián. Mindenütt: a kutyák, az utczák, a terck egész St.-Andreasig nagy fényben égtek. Rakéták ropogtak s az utczák késő ójig teltek.

8 óra után ment a színházba ő felsége, hol bál ülőzetben volt a közönség. Ő felsége beléptekor megzendült a néphymnus, mit az összes személtés énekel. A közönség felállva hallgatta és megajlázta. Ő felsége felállva köszönt meg. Egy kis vigjátékot hallgatott végig az udvar, s aztán a közönség eljénélit kisérve eltávozott a kivilágítás megtekintésére, a mely alkalommal minden oldalról melegen üdvözöltetett.

Ugyancsak tegnap este volt az estély is báró Morpurgo Illésnél, az osztrák-magyar Lloyd-társulat elnökénél. A két főherceg s az itt jelenlevő főméltóságok mindnyájan jelen voltak az alkalommal. Az estély résztvevőiből Zoe báróné éneke érdemel nagyobb figyelmet, a ki igen szépen énekel három olasz dal. A velencei „Che peccato”, a aztán Gounodtól az „Ave Maria”. Az összes jelen voltak nem győztek kifejezést adni elismerésöknek.

Ma reggel 7 órákor volt a szemle, melynél az összes méltóságok jelen voltak. A Wetzlar és Weber ezredök tettek pár mozdulatot, az utóbbi felett különös meglepődését fejeztek ki király ő felsége. Innen a kikötői munkálatok megtekintésére indult. A vasuti állomás mellett Morpurgo és Gageru igazgató-tanácsosok, Boutoux igazgató és a kikötői építkezést vezető Bömes által fogadtatott. A tribről először egy általános átnézetet nyert ő felsége a kikötő-építkezésekről, s aztán a készen álló díszszalonokra szállva, megnézte a folyamatosan levő építkezéseket, ismételve fejezvé ki meglepődését azok felett.

Innen egyenesen a Piazza Giuseppinára hajtatott, hova ritka pontossággal 12 órákor érkezett meg. E tér gyönyörűen volt díszítve. A hízak szönyvegek és lobogókkal voltak ékítve, azoknál a szobrot eltakaró lepel mind a négy oldalán Miksa császár címmerét viselte. Minden póznán körös-körül

— Elfejték miiben egyeztünk meg? — szölte hidegen. — Egyszer? mi fellelő egyezkedés? — Igen. Midőn a nyugalom helyre állt Párisban, abban állapotunk meg, hogy hirtelenkint frakont fogok leróni tartozásomból. Addig míg azt megadom, nincs joga többet követelni!

— Fortinné rózsavöröre gyuladt arccal felegyenesedett. — Akkor, vágott szavába, akkor azt hittem, hogy szegény munkásnével, szegény de becsületes leánnyal van dolgom . . . Lucienne kisasszony figyelemre sem méltatta a sértést.

— Nincsen anyni péntem, a mennyit követel . . . szölte nyugodtan. — Fenét! hát menj és kérj azoktól kik hintódat fizetik, haszontalan dög! Azoktól kérj, kik toltetteidre fizetik s házamat hirbe hozzák miattad, te ringyó . . .

A fiatal leány még mindig ugyanazon nyugalommal, felelet helyett kinyújtja kezét a kulcstartó felé. De Fortin uram gúnyosan megfogja karját.

— Ah! nem úgy meg az. Ha nincs pénz, nincs kules. Ha szállást nem fizethet az ember, hát kűnn hál, kedves czielem! Maxence éppen akkor reggel vette fel havi pénzét, s e szavak hallatára, ugy szölván, reszketni érzé zsebében a szép kétszáz frankot.

A percz sugallatának engedve, egyszerre kinyitja az iroda ajtaját, és százötven frankot az asztalra dobva: — Itt van pénzetek nyomorultak! kiáltá, és rögtön visszavonult.

— Nos! felelé. Nem fizetek. Nem adtam-e épen most negyven frankot? 30-at szobámért és tízet törlesztésképen? — Nem kell a tíz frankja. — Tehát mi kell? — Az egész: a százötven frank, melylyel még tartozik nekem.

Lucienne kisasszony igen nyugodt volt. — Nos! felelé. Nem fizetek. Nem adtam-e épen most negyven frankot? 30-at szobámért és tízet törlesztésképen? — Nem kell a tíz frankja. — Tehát mi kell? — Az egész: a százötven frank, melylyel még tartozik nekem.

Lucienne kisasszony igen nyugodt volt. — Nos! felelé. Nem fizetek. Nem adtam-e épen most negyven frankot? 30-at szobámért és tízet törlesztésképen? — Nem kell a tíz frankja. — Tehát mi kell? — Az egész: a százötven frank, melylyel még tartozik nekem.

Lucienne kisasszony igen nyugodt volt. — Nos! felelé. Nem fizetek. Nem adtam-e épen most negyven frankot? 30-at szobámért és tízet törlesztésképen? — Nem kell a tíz frankja. — Tehát mi kell? — Az egész: a százötven frank, melylyel még tartozik nekem.

Lucienne kisasszony igen nyugodt volt. — Nos! felelé. Nem fizetek. Nem adtam-e épen most negyven frankot? 30-at szobámért és tízet törlesztésképen? — Nem kell a tíz frankja. — Tehát mi kell? — Az egész: a százötven frank, melylyel még tartozik nekem.

Lucienne kisasszony igen nyugodt volt. — Nos! felelé. Nem fizetek. Nem adtam-e épen most negyven frankot? 30-at szobámért és tízet törlesztésképen? — Nem kell a tíz frankja. — Tehát mi kell? — Az egész: a százötven frank, melylyel még tartozik nekem.

Lucienne kisasszony igen nyugodt volt. — Nos! felelé. Nem fizetek. Nem adtam-e épen most negyven frankot? 30-at szobámért és tízet törlesztésképen? — Nem kell a tíz frankja. — Tehát mi kell? — Az egész: a százötven frank, melylyel még tartozik nekem.

Lucienne kisasszony igen nyugodt volt. — Nos! felelé. Nem fizetek. Nem adtam-e épen most negyven frankot? 30-at szobámért és tízet törlesztésképen? — Nem kell a tíz frankja. — Tehát mi kell? — Az egész: a százötven frank, melylyel még tartozik nekem.

Lucienne kisasszony igen nyugodt volt. — Nos! felelé. Nem fizetek. Nem adtam-e épen most negyven frankot? 30-at szobámért és tízet törlesztésképen? — Nem kell a tíz frankja. — Tehát mi kell? — Az egész: a százötven frank, melylyel még tartozik nekem.

Lucienne kisasszony igen nyugodt volt. — Nos! felelé. Nem fizetek. Nem adtam-e épen most negyven frankot? 30-at szobámért és tízet törlesztésképen? — Nem kell a tíz frankja. — Tehát mi kell? — Az egész: a százötven frank, melylyel még tartozik nekem.

Lucienne kisasszony igen nyugodt volt. — Nos! felelé. Nem fizetek. Nem adtam-e épen most negyven frankot? 30-at szobámért és tízet törlesztésképen? — Nem kell a tíz frankja. — Tehát mi kell? — Az egész: a százötven frank, melylyel még tartozik nekem.

Lucienne kisasszony igen nyugodt volt. — Nos! felelé. Nem fizetek. Nem adtam-e épen most negyven frankot? 30-at szobámért és tízet törlesztésképen? — Nem kell a tíz frankja. — Tehát mi kell? — Az egész: a százötven frank, melylyel még tartozik nekem.

egy-egy tartomány czimere, a szegleteken felváltva osztrák és magyar czimerekkel. Két oldalon állvány volt a hölgyeknek és az idegeneknek, s a sorulat képező katonaságháta mellett foglalt helyet a nagy közönség. Az összes vendégek színe-java itt volt. Minden méltóság és hivatal bőven volt képviselve az alkalommal. Andrassy gróf, kinek megjelenése a hölgyvilágnál ezen alkalommal is felkelté a szokott sensációt, magyar honvédtábornoki egyenruhában jelent meg fehér atillával, a fumei kormányzó gr. Szapary Géza pedig magyar díszöltönyben.

Porenta lovag, a bizottság elnöke, ő felsége megérkezése után elmondta rövid beszédét, — melynek tartalmát szivessege folytán már tegnap megsürgönyöztem önöknek röviden, melyre ő felsége köszönetet mondott a bizottságnak. A lepel lehullott és — Schilling drezdai tanár műve teljes egészében állott a közönség előtt. A szobor leírását már ismerik önök, 4 évszaktot négy alak képez a piedestálon. A császár álló helyzetben van, jobb keze előre nyújtva. Azt állítják, hogy a hasonlat meglepő, s valóban ő felsége nagy hatást látszott tényleg is gyakorolni; Károly Lajos főhercegeknek pedig könyek gyűlteket szembe.

Azután bemutatattak a szobor-bizottság tagjai, kiknek az uralkodó egyenként fejezte ki elismerését, szintén egy Schilling tanár is, kinek a szobor-bizottság ma egy emlékiratot adott át.

A szobor aljára következő koszorúk tételek le: Trieszt város részéről egy borostyán koszorú fehér-ve és szalaggal, ugyanílyen az uralkodó család részéről; egy fehér kameliából álló koszorú fehér-arany szalaggal a trieszti hölgyek részéről; egy borostyán koszorú a trieszti kereskedelmi kamarától és Hohenlohe hercegtől. Azonkívül a császári tengerészet, a „Stabilimento tecnico”, az osztrák-magyar Lloyd, Miramare, a Grillparzer egyesület ily felirattal: „Dem erlauchten Schuler des grossen Meisters.”

Ezután hajón a Lloyd arzenáljának megtekintésére utazott el ő felsége, honnan visszatérve, a Rivian a leglekesebben fogadtatott.

6 órákor udvari ebéd, melyre számos meghívó küldetett ki. Estére ismét kivilágítás, s a Revoltella termekben bál, a melyre ő felsége szintén megtszítelend legmagasabb látogatásával.

A mai versekről és röpivekről már nincs hely szólni.

Velence. II.

Velence, április 3. (Eredeti levél.) Az utolsó előtti napon, mely az előkészületek s az ünnepek valóságának meg utját állja; a várakozás és izgalom már nem palástolja magát; általános nyilatkozik

— Pedig, szölte, azok után, miket hallottam . . . — Igen, vágott szavába a leány, Fortinné és férje ráz akartak ij-szteni, de kár volt arra vesztegetni az időt. Midőn a commune után meghatároztuk tartozásom lerovása módját, aláírtam velök egyezkedésünket, már előre is érdemök szerintiétlen ezen emberek felett. Minthogy rendt ben voltam, ellent tudtam volna állni nekik, és ellent is álltam, midőn ön oda dobtá nekik a százötven frankot. Miután rögtön lefoglalták, nem is akarták kiadni többé. De énezt nem engedhetim. Miután érekegélvél el nem vehetim tőlök, egyenesen a rendőrökökhöz mentem. Szerencsére irodájában találtam. Ez becsületes ember, ki egyszer már segítségemre jött ilyféle esetben. Oly szives volt kihallgatni, s magyarázatot megindítá őt. Bár az óra nem aravalló volt, mégis felvette fölötöt, s velem együtt idejött gazdáimhoz. Sminckutánna a pénz kiadására kényszeríté őket, értéksükre adá, hogy ezentül híven be talltaniok megseggyezsünk egyes pontjait, ha csak ki nem akarják magukat tenni kéréllhetlen szigorának.

